

Woestewolf's levensloop

De vloek van de Woestewolf begon in 1974 als televisieserie, met acteurs in een kleurrijk getekend decor van Carl Hollander. De tekeningen zouden later als illustraties verschijnen van het kinderboek dat Paul Biegel schreef op basis van zijn televisiescript. Henk van Ulsen speelde dokter Kroch, Jeroen Krabbé Hertog Maximiliaan, Ton van Duijnhoven Hertog van Woestewolf en John Lanting rover Boenk. Het serieachtige karakter van *De vloek van de Woestewolf* valt af te lezen aan de theaterbewerking van Het Filiaal: de spelers belanden telkens in een nieuwe omgeving waar de rovers keer op keer proberen het goud te jatten.

Scène uit *De Vloek van de Woestewolf*.

Foto Joris van Bennekom

Doldwaas met vette accenten

MUZIEKTHEATER

★★★★★

DE VLOEK VAN DE WOESTEWOLF

De vloek van de Woestewolf door Het Filiaal.

Vanaf 7 jaar. Tekst: Don Duyns naar het gelijknamige televisiescript en boek van Paul Biegel. 16/10, Stadsschouwburg Utrecht. Tournee t/m 27/11. hetfiliaal.nl

Spanning en opwinding genoeg in deze muziektheatervoorstelling.

Een heus spookkasteel op toneel, inclusief een bal van dansende geesten. En een dolende figuur van 3 meter lang met zwarte hoed en mantel. Dan zijn er ook nog twee boeven die een dokter en zijn assistent proberen te beroven, een paar toverringen waarvan je in slaap valt en drie adellijke broers, waarvan er één in de kelder woont, met wolvenvoet en ondergrondse stad van goud. Spanning en opwinding genoeg in de nieuwe muziektheatervoorstelling *De Vloek van de Woestewolf* van Het Filiaal.

Het adembenemende verhaal, naar het gelijknamige

televisiescript (1974) en kinderboek van Paul Biegel, ontrolt zich gelukkig vanzelf als een queeste van de dokter (een koelbloedige rol van Gerold Guthman) en zijn alerte assistent (een wakkere rol van Stijn Westenend). Tussen handig verrijdbare rekwisieten zoals toverbomen, hotelballies, pendules en dokterslaboratoria doemen voortdurend personages op in doldwaze dubbelrollen van Ramses Graus, Gaby Bakker, Arie Rustenburg en Alexander Wolff. In bontmantels zijn het dronken ridders, met geweven omslagdoeken oude vrouwtjes, in viltstof zwijgende monniken en in gewatteerde motorbroeken twee rovers die voortdurend hun neus stoten.

Tekstschrijver Don Duyns bewerkte het script tot een modern toneelstuk met veel vette accenten. Komen er acteurs te kort voor alle bijrollen, springen de vijf muzikanten even bij. De musici verblijven in een soort tuinkastje onder het spookkasteel. Vanuit die positie vergroten ze de suspense door lustig te strooien met jankende violen, echoënd slagwerk en gillende lapsteelgitaar (in een compositie van huiscomponist Gábor Tarján). Naar het slot zit het verhaal boordevol kronkels die allemaal moeten worden ontrafeld, maar regisseur Monique Corvers heeft daar een handig en kortdaat slot voor bedacht, dat iets afwijkt van het boek en de televisieserie. En mocht de spanning af en toe iets te veel vergen van de kinderzenuwen, volgt er precies op tijd een nepgevecht of slemppartij.

Annette Embrechts